

Festival PAN 2011 - XVIII. ročník

celoštátní prehliadky pantomímy a pohybových divadiel s medzinárodnou účasťou, ktorá sa

konala 23. až 26. novembra 2011 v Liptovskom Mikuláši

Protože jsem vedoucí ostravského studentského divadelního souboru Wicca, snažím se „mým hercům“ zprostředkovat možnosti dalšího rozvíjení jejich schopností, dovedností a talentů, které jsou živeny entusiasmem, s nímž se zapojují do akce objevující DIVADLO a všechno to, co k němu patří. Jelikož jsem jako každý člověk determinována svými schopnostmi a zkušenostmi, vítám každou vhodnou příležitost k odkrývání dalších možností, které můžeme společně zužitkovat nejen v práci našeho souboru. Festival pantomimy na Slovensku (ačkoli nejsme pantomimický soubor), na nějž jsme se vydali, byl nejen trefou do černého, ale zjevením v nabídce festivalů a přehlídek vzhledem k našemu cíli, co nejvíce se naučit. Na festival nebyl problém se přihlásit, i když jsme se neúčastnili se soutěžním ani jiným vystoupením.

Už když jsme se blížili k Liptovskému Mikuláši a na cestě slovenskou přírodou vysvitlo slunce a bdící Magdalénka začala budit podřimující zbytek souboru: „Vstávejte! To musíte vidět! Slunce!“ a já zastavila mezi poli, abychom my ostráváci už více než měsíc dusící se smogem, se konečně mohli svobodně nadechnout, tušila jsem, že tenhle výlet bude stát za to.

Hned po příjezdu jsme se rozdělili do několika dílen, abychom si posléze mohli vyměňovat zkušenosti a zážitky. Dílen bylo v nabídce deset, do nichž jsme se přihlašovali písemně předem. Mí studenti byli zpočátku překvapeni a trochu zaraženi množstvím mladších dětí, které se taktéž zapojily do práce v dílnách. Ale hned po úvodním několika hodinovém bloku cvičení, kdy jsme si sdělovali zážitky, se shodli, že je to nikterak neomezuje, protože za *a)* děti na divadelním festivalu jsou jednak členy souborů a tudíž už poučeny divadlem, schopny spolupráce a navíc jsou tam dobrovolně s chtěním něco dělat; a za *b)* lektori jsou natolik „profíci“ a zkušení, že i tuto věkovou nesourodost, zvládají s přehledem a ke spokojenosti a pocitu naplnění všech. Já osobně jsem se přihlásila jako účastník do dílny základů pantomimy otce festivalu Mira Kasprzyka. Nejen, že jsem se za čtyři dny intenzivní práce naučila spoustu užitečných věcí, výborně jsem si rozhýbala kosti, klouby, svaly (přestala mne bolet místa, o nichž jsem každodenně nepříjemně věděla už několik let), ale také si uvědomila, jak za ty roky lektorování dramatické výchovy, vedení hereckých a pohybových cvičení v souboru a při jiných dílčích aktivitách s dětmi a mladými lidmi některé věci už nedotahuji, neprohlubuji a trochu „flákám“. Bavilo mne být zase pro změnu poslušným účastníkem dílny a učit se něco nového, opakovat si a rozšiřovat něco starého, znovu spolupracovat v cvičeních s ostatními. A obdivovala jsem Mira Kasprzyka, že ač má na starosti celý festival, který si před osmnácti lety

vymyslel, naprosto plně se věnuje téměř čtyřiceti dětem, studentům a mně, že dokázal během chvíle nastolit přirozenou disciplínu všech, že je výjimkou, která potvrzuje pravidlo o nejvyšším možném počtu lidí, které může lektor smysluplně zvládnout.

Celý čtyřdenní festival byl naprosto perfektně organizačně zvládnut, atmosféra byla vstřícná nabitá aktivitou nikoli však zbytečně hektická, příjemná, veselá, družná, zkrátka nám bylo moc dobře.

Program PANu se dělí se stejným důrazem na již zmíněné dílny a pantomimická vystoupení na jevišti. Ať už představení profesionálů, soutěžní vystoupení dětských i studentských souborů, etudy trojic, dvojic a jednotlivců a to i celkem malých dětí, bylo pro nás velkým zážitkem a poučením, co je to jednání na jevišti. O česky mluvících divadelních soborech se na Slovensku traduje, že jsou příliš „ukecaní“ a částečně je to jistě pravda a i kdyby ne, vždy je co zlepšovat. A právě na festivalu pantomimy je možné zjistit, kudy vede cesta.

Účastnický poplatek s ubytováním bez jídla byl pouhých 15 Euro. Ubytování jsme byli v ubytovně hotelového typu po třech na pokojích, některé soubory spaly na internátě a i jejich členové byli spokojeni. Navíc jako první celý soubor z ČR, kromě jednotlivců, kteří přijíždějí pravidelně, jsme byli přivítáni jako jarní vlaštovky.

Po závěrečném ohňostroji k osmnáctinám PANu jsme se vydali zpět k Ostravě unaveni, spokojeni a nabití energií. Hned jsme začali vymýšlet téma představení, s nímž se příští rok přihlásíme do soutěže, přesvědčení, že už víme jak na to. Tímto vám doporučuji velmi kvalitní divadelní festival, který mám možnost porovnat s množstvím jiných přehlídek, vhodný pro jakýkoli typ souboru. Doufám, že se sejdeme na **19. ročníku PANu 2012, bude 28. 11. - 1. 12. 2012.**

A na závěr odkaz: <http://festivalpan.sk/2011/files/pan2011-miro-kasprzyk-hodnotenie-festivalu.pdf> Tady si můžete přečíst konkrétnější informace od organizátorů.

Hana Štrbová